

OTRĄCENIE (11) sb n

-t- (6), -tt- (5).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-); *pierwsze e jasne, końcowe e pochylone*.

sg N otrącenie (9); -é (4), -(e) (5). ◇ G otrącenią (1). ◇ A otrąceni(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde cytatu s.v. otrącić.

1. *Uderzenie, potknięcie się; illisus Mącz, Calep; allisio, impulsus Mącz; percussio PolAnt; offensa Calep* (8) : Allisio in sacris legitur, Otrącenie. *Mącz* 182c; Illisus, Vderzenie/ Otrącenie. *Mącz* 182d; Offensa – Otrączenię, obrazenię. *Calep* [726]a, [504]b, [725]b, 950b.

otrącenie czego (1): Impulsus scutorum, Otrącenie tarczy. *Mącz* 287b.

W przen (1) :

Wyrażenie: bibl. »kamień otrącenia« (1): Y będzie [Jehowa] świątynią [!]/ y kámieniem otrącenia [et erit in palatium, et in lapidem percussionis; obrażenia Leop, BibRadz, WujBib]/ y śkálą obálenia/ dwiémá domom Izráelowym [...]. Y otrącą fię oto mnodzy/ y pádną á zbiją fię *BudBib Is* 8/14.

2. *Zderzenie, spór, walka* (1) : Collisus, Otrącenie/ przeciwiánie yedno drugiemu. *Mącz* 182c.

3. *Jako polski odpowiednik filozoficznego terminu „obiectum”* (1) : A ták łatwie możelz [...] grzech w łobie vczuć y poznać. A iákoś namnieyfzy poznał/ iużeś wŕzytkich winien. A iż grzech ma łwoie otrącenie (co Lácinnicy obiectum zową) tho iefth/ gniew Boży. Obaczywŕzy tedy grzech/ potrzebá teź iefth vczuć y vważyć/ iáko fie bárzo Pan ná grzech gniewa. *RejPosWiecz*³ 98. [Cf *Calep* s.v. obiectum: *Philosophi usurpabant pro eo quod sensu aliquo percipitur. Unde colorem visum obiectum vocant, sonum auditus, odorem olfactus, saporem gustus et corpus sensibile tactus.*]

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (1) : Repercussio, actus ipse reperiendi – Odbycię, otrączenię. *Calep* 912b.

Synonimy: 1. obrażenie; 2. przeciwanie.

Cf **OTRĄCIC**